

INDENRIGSMINISTERIET
KOMMUNALAFDELINGEN

Paul Rode Andersen
Hans Egedesvej 33
9900 Frederikshavn

Dato: 10. november 2000
Kontor: 1. kommunekontor
J. nr.: 2000/1071/813-1
Sagsbeh.: JRO

I brev af 28. december 1999 har De som medlem af byrådet i Frederikshavn Kommune klaget til Indenrigsministeriet over en udtalelse af 17. december 1999 fra Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt. Udtalelsen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt 2. viceborgmester i Frederikshavn Kommune lovligt kunne træffe beslutning på byrådets vegne om at lade kommunen deltage i et fælleskommunalt TV-nævn.

Det er Deres opfattelse, at 2. viceborgmesters beslutning var ulovlig.

Indenrigsministeriet har nu afsluttet behandlingen af Deres sag.

Indenrigsministeriet har fundet, at Frederikshavn Kommunes 2. viceborgmester handlede i strid med lovgivningen ved den 2. september 1999 på byrådets vegne at træffe beslutning om at lade kommunen deltage i et fælleskommunalt TV-nævn.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Indenrigsministeriets opfattelse.

Sagens baggrund:

Efter indstilling fra kulturudvalget vedtog Frederikshavn Byråd på et møde den 3. august 1998 et forslag om at udskille TV-delen af det hidtidige fælleskommunale Radio- og TV-nævn og at søge dispensation efter § 56, stk. 2, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed med henblik på dannelse af et fælleskommunalt TV-nævn for Aalborg, Dronninglund, Sæby og Frederikshavn Kommuner. Formålet med nævnsdannelsen var at skabe grundlag for en udvidelse af TV-tilbuddet i den østlige del af Vendsyssel gennem udnyttelse af en ledig lokal TV-frekvens i Frederikshavn Kommune.

I indstillingen fra Kulturudvalget til byrådets møde den 3. august 1998 var bl.a. anført følgende:

”Det indgår i forslaget, at det kommende fælles TV-nævn får 15 medlemmer, hvoraf byrådet i Frederikshavn udpeger 2 og foreningslivet i Frederikshavn 2.”

På et møde den 30. august 1999 behandlede byrådet på ny sagen. I byrådets dagsorden til mødet den 30. august 1999 var indstillingen til byrådets møde den 3. august 1998 gentaget. Dagsordenen var desuden suppleret med følgende sagsfremstilling:

"Aalborg kommune meddeler i skrivelse af 29.06.99, at byrådet forventer at kunne godkende indstilling om et fælles TV-nævn for Frederikshavn, Sæby, Brønderslev, Dronninglund, Hals, Støvring, Aars, Farsø og Aalborg kommuner. (...)

Aalborg kommune fremsender til godkendelse et forslag til forretningsorden for et fælles TV nævn med 25 medlemmer, hvoraf Frederikshavn udpeger fire (to udpeges af byrådet og to af foreningslivet).

Det bemærkes, at der med det netop indgåede medieforlig er indgået en politisk aftale, der indebærer, at ansøgning fra lokale TV networking stationer (f.eks. TV Aalborg) om sendetilladelse til ledige TV frekvenser, heraf en frekvens til Frederikshavn, skal være fremsendt til behandling inden den 3. september 1999. Sker dette ikke, vil lokal TV frekvensen i Frederikshavn blive inddraget og tildelt Danmarks Radio med henblik på DR2. Sendetilladelse vil dog kun kunne udstedes, såfremt der er etableret et fælles lokalt TV nævn omfattende de kommuner, hvor der søges sendetilladelse.

Af praktiske grunde og af hensyn til sammenhæng mellem lokal TV og lokal radio foreslås det, at byrådet overvejer at udpege de to byrådsudpegede medlemmer af det eksisterende lokalradio- og TV-nævn (Signe Vang og Eigil Vinther) til at sidde i det nye fælles TV-nævn, og at byrådet tiltræder, at de tre foreningsvalgte mellem sig vælger de to, der også skal indtræde i det nye fælles TV-nævn.

Informationschefens indstilling til møde i Kultur- og Fritidsudvalget den 05.08.99:

At Kultur- og Fritidsudvalget indstiller til byrådets godkendelse:

- at det tidligere besluttede fællesnævn udvides med Brønderslev, Hals, Støvring, Aars og Farsø kommuner
- at udkastet til forretningsorden tiltrædes
- at der tages stilling til, hvorvidt den i sagsfremstillingen foreslåede udpegningsmåde kan godkendes for den resterende del af indeværende kommunale valgperiode."

Ved byrådets afstemning den 30. august 1999 var der stemmelighed (10-10).

Den 2. september 1999 besluttede Frederikshavn Kommunes 2. viceborgmester på byrådets vegne at lade kommunen deltage i det fælles TV-nævn bestående af Frederikshavn, Sæby, Brønderslev, Dronninglund, Hals, Støvring, Aars, Farsø og Aalborg kommuner. Borgmesteren og 1. viceborgmester befandt sig på dette tidspunkt i udlandet. 2. viceborgmesters beslutning blev den 2. september 1999 meddelt Aalborg Kommune, der er sekretariat for det fælles TV-nævn. Samme dag meddelte Aalborg Kommune beslutningen videre til Kulturministeriet.

I brev af 2. september 1999 anmodede De Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt om at vurdere lovligheden af 2. viceborgmesters beslutning. De anførte i den forbindelse bl.a., at 2. viceborgmester ikke

havde kompetence til efter § 31 i lov om kommuners styrelse at omgøre en beslutning truffet af Frederikshavn Byråd den 30. august 1999. De anførte endvidere, at 2. viceborgmester efter Deres opfattelse under pres fra stærke erhvervs- og medieinteresser udøvede magtmisbrug ved at omgøre byrådets beslutning.

I brev af 17. september 1999 anmodede Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt Frederikshavn Byråd om en udtalelse i sagen.

På et møde den 20. september 1999 i Frederikshavn Byråd orienterede borgmesteren og 2. viceborgmester byrådet om den truffne beslutning.

I brev af 28. september 1999 oplyste Frederikshavn Kommune over for Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt, at beslutningen om tilslutning til det fælles TV-nævn var bragt til udførelse samme dag, som den blev truffet.

På et møde den 11. oktober 1999 vedtog Frederikshavn Byråd en udtalelse i sagen til Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt. Udtalelsen blev sendt til Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt ved brev af 15. oktober 1999. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

"Som det fremgår af sagen, var der allerede den 3.8.1998 truffet beslutning om at deltage i det fælleskommunale TV-nævn. Det, byrådet skulle tage stilling til den 30.8.1999, var alene, om man kunne acceptere

1. At deltagerkredsen blev udvidet
2. Forretningsordenen
3. Udpegningsmåden

Det kan på ovenstående baggrund diskuteres, om det var beslutningen om at deltage, der bortfaldt, eller om man blot ikke fra byrådets side har taget stilling til, hvorvidt man vil godkende ovenstående 3 punkter.

Imidlertid skete der det under byrådsmødet den 30.8.1999, at sagen kom til at dreje sig om noget helt andet; nemlig hvorvidt deltagelsen i det fælles TV-nævn ville betyde noget for, hvilke TV-kanaler man ville få mulighed for at modtage i Frederikshavn. Der opstod en betydelig tvivl om dette spørgsmål, hvilket medførte, at nogle byrådsmedlemmer valgte at stemme nej til det fremsatte forslag.

Det viste sig allerede dagen efter byrådsmødet, at diskussionen om ovennævnte kunne have været afklaret - med det til følge, at der i byrådet ville have været et klart flertal for at stemme ja til det fremsatte forslag.

Da såvel borgmesteren som 1. viceborgmester opholdt sig i udlandet den 2.9.1999, og da der var fastsat en frist til ansøgning om dispensation til Kulturministeriet ("inden 3.9.1999"), en frist, der ikke kunne dispenseres fra ifølge telefonisk oplysning fra Kulturministeriet, ligesom ministeriet ikke ville acceptere en betinget tilslutning til det fælles TV-nævn (d.v.s. betinget af byrådets efterfølgende godkendelse), valgte 2. viceborgmester - som fungerende borgmester - at træffe beslutning i medfør af den kommunale styrelseslovs § 31, stk.1, 1. led om at godkende de ovennævnte 3 punkter.

Baggrunden for beslutningen var således følgende:

- Der var konstateret et flertal i byrådet for beslutningen

- 2. viceborgmester traf beslutningen efter at have drøftet de tre muligheder (indkalde til ekstraordinært byrådsmøde, træffe en beslutning efter § 31, stk. 1 eller ikke foretage sig noget i sagen) med borgmesteren
- Der var en frist, fastsat af Kulturministeriet, som skulle overholdes

Beslutningen blev den 2.9.1999 meddelt Aalborg Kommune, som er sekretariat for det fælles TV-nævn, og beslutningen blev derfra samme dag meddelt Kulturministeriet.

Efterfølgende har borgmesteren på byrådets møde den 20.9.1999 orienteret byrådet om den truffe beslutning (...)

Byrådet skal på baggrund af ovenstående redegørelse for sagsforløbet bemærke, at man ikke finder, at 2. viceborgmesteren har overskredet sine beføjelser ved at træffe beslutningen. Der var den pågældende dato et flertal i byrådet for beslutningen, og der skønnedes ikke at være mulighed for at indkalde til et ekstraordinært byrådsmøde - dels af tidsmæssige grunde og dels fordi mindst 1/3 af byrådsmedlemmerne var forhindret i at deltage."

I brev af 11. oktober 1999 til Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt fremsendte De Deres kommentarer til udtalelsen fra Frederikshavn Byråd. De anførte bl.a. i brevet, at forslaget om deltagelse i det fælles TV-nævn bortfaldt på byrådets møde den 30. august 1999, og at denne beslutning måtte være bindende, uanset at visse politikere efterfølgende fortrød deres afstemning. De anførte endvidere, at byrådet på mødet kendte til fristen den 3. september 1999, og at der således ikke efterfølgende var tale om en hastesag, der kunne begrunde en anvendelse af § 31 i lov om kommunernes styrelse.

I brev af 19. oktober 1999 til Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt tilsluttede 2. viceborgmester Jens Chr. Larsen sig udtalelsen fra Frederikshavn Byråd. Jens Chr. Larsen oplyste endvidere supplerende, at den usikkerhed, der opstod på byrådsmødet den 30. august 1999 om, hvorvidt en tilslutning til det fælles TV-nævn ville afskære beboere i kommunen fra at se DR2, bl.a. skyldtes oplysninger pr. e-mail fra byrådsmedlemmet Ib Bjørn Poulsen. Den pågældende havde bl.a. oplyst, at såfremt byrådet indgik aftalen om det fælles TV-nævn, ville de 30 % beboere i kommunen, der ikke kunne se DR2, efter al sandsynlighed heller ikke i fremtiden få denne mulighed. Den usikkerhed, der opstod, var medvirkende til afstemningsresultatet, som medførte sagens bortfald.

Jens Chr. Larsen oplyste desuden i brevet af 19. oktober 1999 til Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt, at det efterfølgende blev klart, at en indtræden i det fælles TV-nævn ikke ville udelukke borgere fra at modtage DR2. Herefter meddelte flere byrådsmedlemmer, der havde stemt imod tilslutningen til det fælles TV-nævn, at de nu havde ændret opfattelse. Jens Chr. Larsen anførte endelig:

"Det var på denne baggrund, at jeg fandt tilstrækkeligt grundlag for, at sagen kunne genoptages. Under normale omstændigheder burde dette ske på et nyt byrådsmøde, men det var der, jf. byrådets udtalelse, ikke mulighed for. Jeg valgte derfor at træffe en § 31-afgørelse. En mulighed som jeg dagen forinden havde aftalt med borgmesteren."

I brev af 29. oktober 1999 til Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt kommenterede De brevet af 19. oktober 1999 fra Jens Chr. Larsen. I den forbindelse anførte De bl.a., at hvis Lokal TV Ålborg får den ledige frekvens, kan DR2 ikke få den. Dette medfører, at borgere i Frederikshavn, som ønsker at se DR2, skal anskaffe sig en parabol eller tilmelde sig kabel-TV. Hvis man imidlertid af forskellige

grunde ikke ønsker at modtage andre kanaler, men kun ønsker DR2, er man med Jens Chr. Larsens beslutning afskåret fra at se DR2.

Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt afgav den 17. december 1999 en udtalelse i sagen. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

"I medfør af lov om kommunernes styrelse (...) § 11, stk. 3 gælder, at kommunalbestyrelsens beslutninger træffes ved stemmeflertal.

Dette betyder, at et forslag må anses for bortfaldet, hvis der ikke er flere stemmer for forslaget end imod.

Da resultatet af afstemningen i byrådet således den 30. august 1999 var stemmelighed, blev der ikke på dette møde truffet en afgørelse om det fælleskommunale TV-nævn.

Status var herefter i sagen den afgørelse, der blev truffet den 3. august 1998.

Imidlertid måtte betydningen af beslutningen af 3. august 1998 være ganske usikker efter, at Frederikshavn Kommune havde modtaget brevet af 29. juni 1999 fra Aalborg Kommune, idet det måtte stille sig overordentligt tvivlsomt om Frederikshavn Kommune overhovedet kunne komme til at deltage i et fællesskab, hvis kommunen ikke deltog i det fællesskab, der var nævnt i brevet af 29. juni 1999 fra Aalborg Kommune. Beslutningen af 3. august 1998 om deltagelse i fællesskabet blev dog opretholdt.

I medfør af lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, kan en borgmester på kommunalbestyrelsens vegne afgøre sager, som ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

(...)

For så vidt angår en borgmesters kompetence til at afgøre sager, der ikke giver anledning til tvivl, omfatter denne sager som borgmesteren selv anser for utvivlsomme samtidig med, at borgmesteren skønner, at også alle de øvrige medlemmer af byrådet vil anse sagen for utvivlsom.

Det forhold, at borgmesteren skønner, at der utvivlsomt vil være et flertal i byrådet er således ikke tilstrækkeligt.

Da 2. viceborgmester måtte være klar over, at der ikke ville være et enigt byråd bag en beslutning om at tiltræde det ændrede fællesskab, kan bestemmelsen i lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, om sager, der ikke giver anledning til tvivl, således ikke danne det retlige grundlag for 2. viceborgmesters beslutning.

Hjemmelen for beslutningen skal derfor søges i § 31, stk. 1, vedrørende sager, som ikke tåler opsættelse.

I vurderingen af, om denne bestemmelse kan anvendes, må indgå, om kommunen ved undladelse af en snarlig handling pådrages betydelig risiko for tab, eller undladelse af at handle i øvrigt medfører væsentlige og uønskede konsekvenser for kommunen.

Der skulle i den konkrete sag handles senest den 3. september 1999, hvis det fælles nævn skulle være oprettet tidligt nok til at modtage en ansøgning til den ledige frekvens, jfr. lovbekendtgørelse nr. 208 af 6. april 1999

vedrørende lov om Radio- og TV samt bekendtgørelse nr. 606 af 19. juli 1999 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Den ledige frekvens ville ellers gå til DR2.

Tilsynsrådet lægger endelig til grund, at årsagen til det store antal nejstemmer på byrådsmødet den 30. august 1999 var, at der under mødet var en betydelig tvivl om, hvorvidt man i Frederikshavn Kommune kunne se DR2, hvis kommunen tilsluttede sig fællesskabet. Denne tvivl blev afklaret dagen efter byrådsmødet på en måde som indebar, at 2. viceborgmester ikke var i tvivl om, at byrådet ville have tilsluttet sig fællesskabet på det givne tidspunkt, hvis spørgsmålet havde været afklaret i forbindelse med mødet. De efterfølgende tilkendegivelser fra Byrådet bekræfter den vurdering, som 2. viceborgmester havde af situationen.

Ved vurderingen af, om den foreliggende sag ikke tåler opsættelse, lægger Tilsynsrådet til grund, at det ikke var muligt at indkalde til et byrådsmøde så betids, at det kunne være afholdt inden 3. september 1999.

Tilsynsrådet lægger endvidere til grund, at det betød, at Frederikshavn Kommune ikke kunne blive en del af det TV-fællesnævn, der kunne tage stilling til, hvorledes den ledige frekvens skulle udnyttes.

Om 2. viceborgmester i denne situation kunne disponere som sket, giver anledning til betydelig tvivl.

Baggrunden herfor er, at Byrådet på mødet den 30. august 1999 var bekendt med, at en overskridelse af fristen den 3. september 1999 ville betyde, at Frederikshavn Kommune ikke kom med i det fællesskab, der kunne tage stilling til, hvorledes den ledige frekvens skulle udnyttes. Byrådet måtte således være bekendt med, at beslutningen betød, at kommunen ikke kunne være med.

Efter det oplyste har 2. viceborgmester imidlertid tolket situationen sådan, at et solidt flertal i Byrådet gerne ville have Frederikshavn Kommune ind i fællesskabet på dette tidspunkt, når blot det betød, at kommunens borgere ikke herved afskar sig fra at se DR2.

Da det viste sig, at de to muligheder godt kunne forenes, traf 2. viceborgmester sin beslutning.

Det må selvsagt give anledning til betydelige principielle betænkeligheder, at en borgmester træffer en beslutning, der indebærer en ændring af en byrådsbeslutning. Betænkeligheden bliver ikke mindre, når borgmesterens beslutning ligger tidsmæssigt tæt på Byrådets beslutning.

Omvendt kan situationen være den, at det har ligget helt klart for borgmesteren, at Byrådet med en meget høj grad af sikkerhed ville have truffet en bestemt anden beslutning, hvis Byrådet havde haft de oplysninger, som borgmesteren nu har. I en sådan situation kan Tilsynsrådet ikke på forhånd afvise, at en borgmester kan anvende lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

I vurderingen af, om 2. viceborgmester med henvisning til lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, kunne disponere som sket, indgår også, at byrådsbeslutningen af 3. august 1998 stod ved magt. Denne beslutning var udtryk for, at Byrådet ønskede tilslutning til et fællesskab, der på væsentlige punkter svarede til det fællesskab som 2. viceborgmester sluttede kommunen til.

Som nævnt finder Tilsynsrådet det meget tvivlsomt, om 2. viceborgmester var berettiget til at disponere som sket. Tilsynsrådet finder dog, at der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for, at Tilsynsrådet kan udtale, at 2. viceborgmesters disposition var klart ulovlig.”

I brev af 28. december 1999 har De klaget til Indenrigsministeriet over Tilsynsrådet for Nordjyllands Amts udtalelse. I klagen har De bl.a. henvist til, at sagen er meget principiel, og at det vil være krænkende for Deres demokratiopfattelse, hvis der træffes beslutninger i medfør af styrelseslovens § 31, som går imod beslutninger, der er truffet af kommunalbestyrelsen.

I brev af 12. januar anmodede Indenrigsministeriet Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt om en udtalelse.

Ved brev af 17. januar 2000 har Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt fremsendt kopi af sagens akter. Tilsynsrådet har oplyst, at der ikke i tilsynsrådet var fuld enighed om udtalelsen, der blev vedtaget af et flertal. Tilsynsrådet har endvidere meddelt, at tilsynsrådet ikke har yderligere bemærkninger til sagen.

Indenrigsministeriets udtalelse:

Det tilsyn, som de kommunale tilsynsmyndigheder – Indenrigsministeriet og de for hvert amt nedsatte tilsynsråd – udøver over for kommunerne, er et retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmålet om, hvorvidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligretlige retsgrundsætninger, jf. § 47 og § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 810 af 28. oktober 1999).

De kommunale tilsynsmyndigheder kan ikke tage stilling til, om kommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller til spørgsmål vedrørende skønsudøvelsen, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Indenrigsministeriet er ikke almindelig klageinstans i forhold til tilsynsrådene, men ministeriet fører tilsyn med, at tilsynsrådene ikke tilsidesætter lovgivningen, og at tilsynsrådernes udtalelser ikke er udtryk for en urigtig retsopfattelse eller hviler på et urigtigt faktisk grundlag, jf. § 61 a i lov om kommunernes styrelse.

Den kommunale styrelseslovs § 31, stk. 1, har følgende ordlyd:

”Formanden kan på kommunalbestyrelsens vegne afgøre sager, som ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.”

Borgmesteren har på grundlag af denne bestemmelse en lovbestemt kompetence til at afgøre sager på kommunalbestyrelsens vegne. Bestemmelsen tillægger ikke borgmesteren en ret til at afgøre sager på udvalgenes vegne. Borgmesterens kompetence efter bestemmelsen vedrører således særligt sager, der ikke skal til udvalgsbehandling, og sager, der har været til udvalgsbehandling, og hvori der foreligger en indstilling til kommunalbestyrelsen. Der kan henvises til den kommenterede kommunale styrelseslov, 2000, side 143, og Espersen, Delegation i kommunestyret, side 82.

Bestemmelsen giver ikke borgmesteren adgang til at træffe afgørelse på kommunalbestyrelsens vegne i tilfælde, hvor det følger af lovgivningen, at beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde. Der kan henvises til den kommenterede kommunale styrelseslov, 2000, side 144.

Det fremgår af den kommunale styrelseslovs § 33, at kommunalbestyrelsens næstformand, når han fungerer i formandens forfald, overtager samtlige opgaver, der ved den kommunale styrelseslov og kommunens styrelsesvedtægt er pålagt formanden.

Med hensyn til borgmesterens opgaver som formand for kommunalbestyrelsen gælder det, at ethvert fravær må medføre, at viceborgmesteren overtager borgmesterens rolle under og i umiddelbar forbindelse med mødet.

Hvad angår borgmesterens øvrige funktioner, må det bero på de konkrete omstændigheder, herunder fraværets længde og opgavernes karakter, om borgmesterens forfald skal indebære, at viceborgmesteren indtræder i borgmesterens funktioner. Viceborgmesteren kan herved også få overladt at træffe afgørelse i en hastesag, jf. § 31, stk. 1.

Det er borgmesteren og i sidste instans kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt borgmesterens fravær nødvendiggør, at viceborgmesteren overtager borgmesterens funktioner.

Der henvises til den kommenterede kommunale styrelseslov, 2000, side 153.

Det fremgår af sagen, at borgmesteren og 1. viceborgmester opholdt sig i udlandet på tidspunktet for 2. viceborgmesters beslutning. Det fremgår endvidere, at 2. viceborgmester traf beslutningen om at lade kommunen deltage i det fælles TV-nævn efter telefonisk at have drøftet sagen med borgmesteren, herunder muligheden for at træffe afgørelse efter den kommunale styrelseslovs § 31, stk. 1.

Indenrigsministeriet forudsætter på denne baggrund, at 2. viceborgmester havde fået overladt at træffe afgørelse i sagen i medfør af den kommunale styrelseslovs § 31, stk. 1, under henvisning til, at sagen ikke tålte opsættelse.

Spørgsmålet om rækkevidden af styrelseslovens § 31, stk. 1, i forhold til sager, der er afgjort af kommunalbestyrelsen, har givet anledning til tvivl i Indenrigsministeriet.

Det fremgår af § 2 i den kommunale styrelseslov, at en kommunes anliggender styres af kommunalbestyrelsen. Det følger af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen er kompetent til at træffe afgørelse i enhver sag, som vedrører kommunen, og at der ikke er andre kommunale organer, som har kompetence til at efterprøve kommunalbestyrelsens beslutninger. Der kan henvises til den kommenterede kommunale styrelseslov, 2000, side 7.

Det er efter Indenrigsministeriets opfattelse endvidere en følge af bestemmelsen, at adgangen til at omgøre kommunalbestyrelsens beslutninger som udgangspunkt alene tilkommer kommunalbestyrelsen.

Det er på denne baggrund Indenrigsministeriets opfattelse, at § 31, stk. 1, i den kommunale styrelseslov kun i helt særlige tilfælde giver borgmesteren kompetence til i sager, der er afgjort af kommunalbestyrelsen, at træffe en (ændret) afgørelse.

Borgmesterens adgang til i medfør af § 31, stk. 1, at træffe beslutning vedrørende sager, der er afgjort af kommunalbestyrelsen, må efter Indenrigsministeriets opfattelse være begrænset til tilfælde, hvor

kommunalbestyrelsens beslutning lider af åbenbare mangler, herunder tilfælde, hvor grundlaget for kommunalbestyrelsens beslutning var åbenbart urigtigt, eller hvor udførelsen af beslutningen vil kunne påføre kommunalbestyrelsen et erstatningsansvar.

Hvis der under kommunalbestyrelsens behandling af den pågældende sag har været tvivl om grundlaget for kommunalbestyrelsens beslutning, og kommunalbestyrelsen desuagtet har undladt at søge tvivlen afklaret eller at knytte betingelser til beslutningen, kan borgmesteren efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke efterfølgende ændre kommunalbestyrelsens beslutning i medfør af § 31, stk. 1, under henvisning til, at grundlaget for beslutningen var åbenbart urigtigt, idet kommunalbestyrelsen i dette tilfælde selv har forholdt sig til usikkerheden om beslutningsgrundlaget. Det er i den forbindelse efter ministeriets opfattelse uden betydning, at der efter kommunalbestyrelsens behandling af sagen fremkommer oplysninger, som efter borgmesterens opfattelse ville have medført en anden beslutning i kommunalbestyrelsen, hvis oplysningerne havde foreligget på tidspunktet for kommunalbestyrelsens beslutning.

Det er på denne baggrund Indenrigsministeriets opfattelse, at 2. viceborgmester ikke med hjemmel i den kommunale styrelseslovs § 31, stk. 1, kunne ændre byrådets beslutning af 30. august 1999. Indenrigsministeriet har herved navnlig lagt vægt på, at der efter det oplyste under byrådsmødet den 30. august 1999 opstod tvivl om, hvorvidt borgerne i Frederikshavn Kommune kunne se DR2, hvis kommunen blev tilsluttet det fælles TV-nævn, og at denne tvivl ikke blev søgt afklaret inden byrådets beslutning, ligesom der ikke blev knyttet betingelser til beslutningen. På denne baggrund er det ministeriets opfattelse, at 2. viceborgmester ikke under henvisning til, at grundlaget for kommunalbestyrelsens beslutning var åbenbart urigtigt, kunne træffe beslutning i medfør af § 31, stk. 1.

Indenrigsministeriet har ikke herved taget stilling til, hvorvidt betingelserne i den kommunale styrelseslovs § 31, stk. 1 – at sagen ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl – i øvrigt var opfyldt i sagen. Ministeriet har endvidere ikke udtalt sig om, hvorvidt en viceborgmester har mulighed for at få overladt at træffe afgørelse i en sag, der ikke giver anledning til tvivl, jf. den kommunale styrelseslovs § 31, stk. 1.

Indenrigsministeriet har endvidere ikke taget stilling til spørgsmål, som sagen kunne give anledning til, men som ikke er behandlet af Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt, herunder spørgsmålet om, hvorvidt et flertal i Frederikshavn Byråd kunne beslutte at lade medlemmerne af det hidtidige lokalradio- og TV-nævn fortsætte som medlemmer af det nye fælles TV-nævn uden forudgående afholdelse af forholdstalsvalg, jf. den kommunale styrelseslovs § 25.

Indenrigsministeriet har ved kopi af dette brev orienteret Tilsynsrådet for Nordjyllands Amt og Frederikshavn Byråd om ministeriets opfattelse.

Indenrigsministeriet foretager herefter ikke yderligere i sagen.

Med venlig hilsen

Christian Schønau

